

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ДЕЦА, ИЗБИРАЙТЕ

chitanka.info

Далеч съм от мисълта да бъда проповедник. И това се дължи на факта, че от най-ранно детство върху бедната ми глава са се изсипвали като водопад проповеди — от мили и любвеобилни, до диви и безпощадни, изпълнени с кърви и заплахи.

Отсъждаха ми бесилка, гилотина, дяволски острови, резервати за прокажени, изтрезвителни заведения и лудници.

Затова не искам да ви плаша. Точно обратното. Това, което ще ви кажа, е нещо като контрапроповед. Обратно на всичко, за което са ми късали ушите, драли кожата и скубали косите.

Защото от нормалната проповед човек се учи да бъде смирен, да почита по-високопоставените, за да получи накрая неземни богатства (и земни).

От моята проповед ще научите ужасни неща. Да не се интересувате от парите, да не уважавате богатите и да носите на шията си образа на Дон Кихот.

За какво става въпрос?

За една истинска случка, разказана от Херодот.

Някога си, когато всички егейски острови се управлявали от царе и царчета, царят на Самос, който бил най-влиятелният, обявил конкурс: Ще дам дъщеря си за жена на този от принцовете, който победи на състезанията, устроени нарочно за случая!

И заприихждали принцове от цяла древна Елада. И започнали да се надпреварват по всички олимпийски правила — надбягване, хвърляне на диск, борби, надбягване с колесници. И сред всички изпъкнал Хипоклид. Той бил толкова много над останалите кандидати, че младите принцове го гледали като бог и повече се стараели да направят впечатление на него, отколкото на владетеля.

А през цялата година, докато траели състезанията, царят на Самос ядял и пиел заедно с младежите и наблюдавал, наблюдавал. Защото искал зет му да бъде пръв не само в игрите, но и в обноските по време на пиршествата. И тук, на трапезата, Хипоклид пак бил пръв — ядял колкото за трима, но не пълнеел, пиел колкото за десет, но не се напивал.

Е, няма що.

Когато едногодишният срок изтекъл, царят на Самос станал, за да обяви избраника, но Хипоклид скочил и го спрял. Сетне накарал

флейтистите да свирят. И заиграл. Играел леко, красиво, сякаш не докосвал земята.

Царят на Самос малко се намръщил, защото тогава не било прието принцовете да играят като простолюдието. Но премълчал.

Хипоклид погледнал намръщеното му лице, усмихнал се, после скочил на масата и продължил да играе.

Владетелят станал черен като буря, но пак не казал нищо.

Тогава младият принц забил глава на масата, вдигнал крака и заритал в ритъма на танца.

Сега вече царят не издържал. И ревнал:

— Хипоклид! Ти проигра победата си!

Хипоклид скочил на земята и посочил с пръст царя:

— Ти, царю, мислеше, че избираш зет? Не. Аз избирах тъст! И ти не се оказа достоен за мен. Вярно — богат си, силен си, печелил си състезания на олимпиадите. Но най-великото нещо, което отделя човека от животните, е чувството за хумор, а ти го нямаш. И не можеш да ми бъдеш тъст!

Това е историята, деца. Тя много напомня за моята собствена биография. Добри хора цял живот се опитваха да ме направят началник. Но аз проиграх всичките си шансове, защото точно когато идваха да ме ръкополагат, се качвах върху масата и започвах да ритам с краката нагоре в ритъм с танца.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.